

त्रिदिवः

त्रिधातुः

त्रिनेत्र

द्विपरिणामचयाख्याः दशा यस्य । यद्वा, चो न तापान् दशति नाशयतीति । दन्श + मूलविभुजादित्वात् कः षोदरादित्वात् नलोपः । यद्वा, चाधिकारिदत्ताच्च दश परिमाणमस्य । समासे ङच् । शाकपार्थिवादिवत् मध्यलोपः ।) देवः । इत्यमरः । १ । १ । ७ ॥ (यथा, महाभारते । ३।५।१६ । “न्यवसत् परमप्रीतो ब्रह्मा च त्रिदशैः सह ॥” ते च अर्का द्वादश १२ रुद्रा एकादश ११ वसवोऽष्टौ ८ विश्वेदेवौ द्वौ २ समुदायेन त्रयस्त्रिंशत् ३३ ॥ त्रिंशत् परिमिते, त्रि । यथा, महाभारते । १ । ११३ । २१ ।

“ततः स कौवरो राजा विहृत्य

त्रिदशा निशाः ॥”

त्रिदशदीर्घिका, स्त्री, (त्रिदशानां देवानां दीर्घिका ।) खर्गङ्गा । इति हेमचन्द्रः । ४ । १४७ ॥

त्रिदशमङ्गरी, स्त्री, (त्रिदशप्रिया मङ्गरी यस्याः ।) तुलसी । इति राजनिर्घण्टः ॥ (तुलसीशब्देऽस्या गुणादयो आख्याताः ॥)

त्रिदशायुधं, स्त्री, (त्रिदशानां देवानां आयुधम् ।) वज्रम् । इति त्रिकाण्शेषः ॥

त्रिदशारिः, पुं, (त्रिदशानामरिः शत्रुः ।) असुरः । इति शब्दरत्नावली ॥

त्रिदशालयः, पुं, (त्रिदशानां देवानां आलयः ।) खर्गः । इत्यमरः । १ । १ । ६ ॥ (यथा, महाभारते । १ । ७६ । ६६ ।

“गुरोरुच्य सकाशे तु दशवर्षशतानि सः ।

अनुज्ञातः कचो मनुमिषेव त्रिदशालयम् ॥”

सुमेरुपर्वतः । इति हज्जायुधः ॥

त्रिदशावासः, पुं, (त्रिदशानां सुराणां आवासो वासस्थानम् ।) खर्गः । इति हज्जायुधः ॥

त्रिदशाहारः, पुं, (त्रिदशानां आहारः ।) अन्धतम् । इति हज्जायुधः ॥

त्रिदशेश्वरी, स्त्री, (त्रिदशानामिन्द्रादिदेवानामेश्वरी ।) दुर्गा । यथा,—

“सुराङ्गास्त्रिदशा देवा नन्दिनी दुर्द्धभिर्मता ।

तेषाञ्च नन्दिनी नन्दी ईशलातु त्रिदशेश्वरी ॥”

इति देवीपुराणे ४५ अध्यायः ॥

(गङ्गा । यथा, काशीखण्डे । २६ । ७२ ।

“तपस्वी तीर्थतीर्था च त्रिपथा त्रिदशेश्वरी ॥”

त्रिदिनस्यूक, [शू] पुं, (त्रिदिनं चान्द्रदिनत्रयं स्यूततीति । स्यूश् + क्तिप् ।) त्र्यहस्पर्शः । यथा,

“तिथ्यन्तद्वयमेको दिनवारः स्यूशति यत्र तद्भवत्यवमदिनम् । त्रिदिनस्यूकं दिनत्रयस्पर्शनादङ्कः ॥” इति ज्योतिषतत्त्वम् ॥

त्रिदिवः, पुं, (त्रयो ब्रह्मविष्णुरुद्रा दीयन्वनेति । दिव + “हलञ्च ॥” ३ । २ । १२१ । इति घञ् ।) र्वज्ञापूर्वकत्वात् न गुणः । यद्वा, दीयन्तीति दिवाः । इगुपधनेति कः । त्रयः सत्त्वरजसमोरूपाः दिवाः क्रौडिका विलासका इत्यर्थः यत्र । “तृतीया द्यौस्त्रिदिवः । वर्णार्थं कविधानं इति-

विषये संख्याशब्दस्य पूरणार्थत्वं त्रिभागवत् ॥” इति शिशुपालवधटीकायां मल्लिनाथः । १ । ३६ ।) खर्गः । इत्यमरः । १ । १ । ६ ॥ (यथा, मनुः । ६ । २५३ ।

“रक्षणादायंशतानां कण्टकानाञ्च शोधनात् । नरेन्द्रास्त्रिदिवं यान्ति प्रजापालनतत्पराः ॥”

ज्ञौ, आकाशः । इति हेमचन्द्रः ॥

त्रिदिवा, स्त्री, नदीभेदः । इति मेदिनी । वै, ३७ ॥ (यथा, मत्स्यपुराणे । ११३ । ३१ ।

“त्रिभामा ऋषिकुल्या च इन्दुरा त्रिदिवा-
चला ॥”

त्रिदिवेशः, पुं, (त्रिदिवस्य खर्गस्य ईशः ।) देवः । इत्यमरः । १ । १ । ७ ॥

त्रिदिवोद्भवा, स्त्री, (त्रिदिवादुद्भवा यस्याः ।) स्थलेना । इति राजनिर्घण्टः ॥ (गङ्गा । खर्गोद्भवमात्रे, त्रि । इति श्रुतपत्तिलम्बोऽर्थः ॥)

त्रिदक्, [शू] पुं, (तिस्रः दृशो नैत्राणि यस्य ।) शिवः । इति हेमचन्द्रः । २ । ११० ॥

त्रिदोयं, स्त्री, (त्रयाणां दोषानां समाहारः ।) दोषत्रयम् । वातपित्तकफरूपम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

त्रिदोषजः, त्रि, (त्रिदोषाज्जायते इति । जन + “पञ्चम्यामजातौ ॥” ३ । २ । ६८ । इति ङः ।)

त्रिदोषजनितः । सन्निपातरोगः । यथा,—

“चिरञ्ज्वरे वातकफोत्सव्ये वा

त्रिदोषजे वा दशमूलमिश्रः ।

किराततिक्तादिगणः प्रयोष्यः

मुह्यार्थिने वा त्रिदोषा विमिश्रः ॥”

इति चक्रपाणिदत्तः ॥

(“दृष्ट्वा त्रिदोषजं घोरे ज्वरं प्राणोपहारकम् । तस्मादादौ कफस्यास्य शोधनं परिकीर्तितम् ॥

न कुर्यात् पित्तशमनं यदीच्छेदात्मनो यशः । कफो वातो बलीयांसु सद्यो हन्ति रजातुरम् ॥

लङ्घनं वमनं वारि शीघ्रं स्यात्त्रिदोषजे ।

त्रिरात्रं पश्चरात्रं वा सप्तरात्रमथापि वा ॥

लङ्घनञ्च समुद्दिष्टं ज्ञात्वा दोषवलावलम् ।

कफं विशेषितं ज्ञात्वा ततो वातनिवारणम् ॥

पित्तसंशमनं कार्यं ज्ञात्वा पित्तस्य कोपनम् ।

शोधनीयौ वातकफौ न तु पित्तं विनाशयेत् ॥”

इति हारीते चिकित्सितस्थाने द्वितीयेऽध्याये ॥)

त्रिधा, व्य, (त्रि + “संख्याया विधार्थे धा ।” ५ । ३ । ४२ । इति धा ।) त्रिप्रकारः । इति सुश्रुतबोधम् ॥ यथा, वराहपुराणे ।

“नारायणः परो देवः सत्त्वरूपो जनार्दनः । त्रिधात्मानं स भगवान् सवर्जं परमेश्वरः ॥”

(यथा, महाभारते । १३ । १४१ । ७८ ।

“धर्मैर्लार्थः समाहार्यो धर्मैर्लभं त्रिधा धनम् । कर्षणं धर्मैर्परमं मानवेन प्रयत्नतः ॥”

त्रिधातुः, पुं, (चो न धर्मार्थकामान् दधाति पुष्पातीति । धा + तुन् ।) त्रिप्रकारः । इति त्रिकाण्शेषः ॥ (त्रयाणां धातूनां समाहारः ।) धातुत्रये, स्त्री ।

त्रिधामा, [न] पुं, (त्रीणि भूरादीनि सत्त्वादीनि वा धामानि स्थानानि यस्य ।) विष्णुः । (यथा, मुकुन्दमालायाम् । ११ ।

“दृष्ट्वातोये मदनपवनोद्भूतमोहोर्मिमांशे दारावर्ते सहजतनयग्राहसङ्गाकुजे च ।

संसारखं महति जलधौ मत्तनां गच्छिधामन् ! पादाभोजे वरद ! भवतो भक्तिनावे प्रवीद ॥”

शिवः । अग्निः । ऋतुः । इति शब्दार्थकल्पतरुः ॥ (दशमहापरस्य याचः । यथा, देवीभागवते । १ । ३ । २८ ।

“स्वारखतस्तु नवमे त्रिधामा दशमे तथा ॥” धामत्रये, स्त्री स्त्री च ॥ (स्त्री, खर्गः । यथा, भागवते । ३ । २४ । २० ।

“हंसो हंसेन यानेन त्रिधाम परमं ययौ ॥” “त्रिधाम तृतीयं धाम खर्गः तस्य परां काष्ठां सत्त्वलोकम् ॥” इति तट्टीकायां स्वामी ॥

त्रिधारकः, पुं, (त्रिस्त्री धारां यस्य । ततः स्वार्थे संज्ञायां वा कन् ।) गुह्यतृणम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (त्रयाणां धारकानां समाहारः ।) धारकत्रये, स्त्री ॥

त्रिधारक्षुही, स्त्री, (त्रिषु भागेषु धारा यस्याः । वा एव क्षुही ।) क्षुहीविशेषः । तत्पर्यायः । त्र्यसः २ धाराक्षुही ३ । इति राजनिर्घण्टः ॥

त्रिनयनः, पुं, (त्रीणि चन्द्रसूर्याधिकरूपाणि नयनानि यस्य । “सुभादिषु च ॥” ८ । ४ । ३६ । इति विश्वघातु न शलम् ।) शिवः । इति हज्जायुधः ॥ (यथा, महाभारते । १४ । ८ । २७ ।

“त्रिपुरसं त्रिनयनं त्रिलोकेशं महाजयम् ॥” नयनत्रये, स्त्री । (जोचनत्रयविशिष्टे, त्रि । यथा, मातृकासरस्वतीध्याने ।

“सुद्रामोक्षगुणं सुधाऽऽकण्ठं विदाञ्च हस्तामुजै-
र्बिभाषां विशदप्रभां त्रिनयनां वाग्देवता-
मात्रये ॥”

त्रिनयना, स्त्री, (त्रीणि नयनानि यस्याः ।) ठाप् । दुर्गा । यथा, देवीपुराणे ४५ अध्याये ।

“पक्षिणां चोत्तरं लोकं तथा ब्रह्मायनं परम् । नयं सन्मार्गधर्मेत्वं दृष्टौ त्रिनयना मता ॥”

त्रिनेत्रः, पुं, (त्रीणि नेत्राणि यस्य ।) शिवः । यथा, नैबधे । १ । ६ ।

“दिगोशब्दं शिवभृतिरीश्रिता दिशां स कामप्रचारावरोधिनीम् ।

दधार शास्त्राणि दशं इयाधिकानि निजनिनेत्रावतरस्वोषिकाम् ॥”

तस्य गणाः । यथा, मत्स्यपुराणे ।

“ततः साध्यगणानीश्रुत्त्रिनेत्रानहजत् पुनः । कोटयश्चतुराशीतिर्नारामरणवर्जिताः ॥

धामः हज्जप्रमर्णास्तान् ब्रह्मया विनिवारितः । नेत्रविधा भवेत् सृष्टिर्नारामरणवर्जिता ॥”

त्रिनेत्रचूडामणिः, पुं, (त्रिनेत्रस्य महादेवस्य चूडामणिः शिरोभूषणम् ।) पञ्चः । इति त्रिकाण्शेषः ॥